

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda laiendatud koosseisus)

14. november 2006*

Kohtuasjas T-138/02,

Nanjing Metalink International Co. Ltd, asukoht Nanjing (Hiina), esindaja:
advokaat P. Waer,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: S. Marquardt, keda abistas advokaat G. Berrisch,

kostja,

keda toetab

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: T. Scharf ja S. Meany,

menetlusse astuja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

mille esemeks on nõue tühistada nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 215/2002, millega Hiina Rahvavabariigist pärit ferromolübdeeni impordi suhtes kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased tollimaksud (EÜT L 35, lk 1; ELT eriväljaanne 11/40, lk 360) osas, milles see määrus kehtestab hageja toodetud ferromolübdeeni impordile dumpinguvastased tollimaksud,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
(teine koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: kohtunikud J. Pirrung, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová ja S. S. Papasavvas,

kohtusekretär: ametnik J. Plingers,

arvestades kirjalikus menetluses ja 16. novembri 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- ¹ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96, kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45, edaspidi „algmäärus”) artikli 2 pealkiri on „Dumpingu kindlaksmääramine”.

2 Dumpingu kindlaksmääramiseks näeb algmääruse artikkel 2 lõigetes 1–6 ette üldreeglid nn „normaalväärtuse” algmääruse artikli 1 lõike 2 tähenduses summa kindlaksmääramise meetodi kohta.

3 Algmääruse artikli 2 lõige 7 sätestab erireegli normaalväärtuse kindlaksmääramise meetodi kohta mitteturumajanduslikest riikidest pärit impordile. Nimetatud sätte, mida on muudetud nõukogu 27. aprilli 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 905/98 (EÜT L 128, lk 18; ELT eriväljaanne 11/10, lk 111) ja nõukogu 9. oktoobri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2238/2000 (EÜT L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 11/10, lk 116) punkt a on käesolevas kohtuasjas vaidlustatud määruseni viinud menetluse algatamise ajal sõnastatud järgmiselt:

„Mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul määratakse normaalväärtus kolmandas turumajandusriigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel või hinna järgi, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajandusriigist teistesse riikidesse, k.a ühendusse, või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul põhjendatud alusel [...]”

4 Algmääruse artikli 2 lõike 7 punktide b ja c sätted sisaldavad erandit võrreldes sama määruse lõike 7 punktiga a. Need sätestavad:

„b) [...] Hiina Rahvavabariigist [...] pärinevat impordi käsitlevate dumpinguvastaste uurimiste osas määratakse normaalväärtus kooskõlas [algmääruse artikli 2] lõigetega 1–6, kui ühe või mitme uurimisega hõlmatud tootja nõuetekohaselt põhjendatud nõuete alusel ning vastavalt punktis c sätestatud kriteeriumidele ja menetlustele on näidatud, et selle tootja või nende tootjate osas toimub

vaatlusaluse samasuguse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes. Muudel juhtudel kohaldatakse punktis a [sätestatud] eeskirju.

c) [lõike 7] punkti b kohane nõue peab olema kirjalik ja sisaldama piisavat tõendusmaterjali selle kohta, et tootja tegutseb turumajanduse tingimustes, mis tähendab, et:

— äriühingud teevad otsused hindade, kulude ja sisendite, sh näiteks toorainete, tehnoloogia- ja tööjõukulude, toodangu, müügi ja investeerin-gute kohta vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale ilma riigi märkimisväärse sellekohase sekkumiseta ning et kulutused tähtsamatele sisenditele peegeldavad turuväärtusi,

— [...]

Otsus selle kohta, kas tootja vastab eespool [punktis c] nimetatud kriteeriumidele, tehakse kolme kuu jooksul alates uurimise algatamisest pärast nõuandekomiteega konkreetset konsulteerimist ja pärast seda, kui ühenduse tootmisharule on antud võimalus esitada oma arvamus. Kõnealune otsus kehtib kogu uurimise ajal.”

5 Algmääruse artikli 6 lõige 1 sätestab muu hulgas:

„Pärast menetluse algatamist alustab komisjon [...] uurimist ühenduse tasandil. Dumpingut ja kahju uuritakse ühel ajal. Tüüpilise järelduse saamiseks valitakse

dumpingu puhul uurimisperioodiks tavaliselt vähemalt kuue kuu pikkune menetluse algatamisele vahetult eelnev ajavahemik. Teavet uurimisperioodile järgneva perioodi kohta ei võeta üldjuhul arvesse.”

- 6 Viimasena sätestab algmääruse artikli 11 lõige 3:

„Kui see on põhjendatud, võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis eksportija, importija või ühenduse tootjate taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.

Vahepealne läbivaatamine algatatakse, kui [...] olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju tekitava dumpingu korvamiseks [...]

Kohtueelne menetlus

- 7 Hageja on Hiina äriühing, mis toodab ja ekspordib eelkõige Euroopa ühendusse ferromolübdeeni.

- 8 Komisjon avaldas 9. novembril 2000 dumpinguvastase menetluse algatamise teate, mis puudutas Hiinast pärit ferromolübdeeni impordi (EÜT C 320, lk 3).
- 9 Selle menetluse raames alustatud uurimine puudutas perioodi 1. oktoobrist 1999 kuni 30. septembrini 2000 (edaspidi „uurimisperiod“).
- 10 Uurimise algatamisel saatis komisjon asjaomastele ettevõtjatele küsimustikud ettevõtja turumajandusliku staatuse kohta nagu on ette nähtud algmääruse artikli 2 lõike 7 punktides b ja c. Hageja täitis küsimustiku ja esitas nimetatud staatuse saamiseks taotluse. Komisjon rahuldab selle taotluse 21. märtsil 2001.
- 11 Komisjon võttis 3. augustil 2001 vastu määruse (EÜ) nr 1612/2001, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit ferromolübdeeni impordi suhtes ajutised dumpinguvastased tollimaksud (EÜT L 214, lk 3, edaspidi „ajutine määrus“). Selle määruse 24. põhjenduse kohaselt vastas üksnes hageja turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse saamiseks vajalikele tingimustele.
- 12 Hagejale ajutise määruse artikliga 1 kehtestatud ajutise tollimaksu määraks kehtestati 3,6%. Kolmele teisele asjaomasele ettevõtjale kehtestatud ajutise tollimaksu määrad olid vastavalt 9,8%, 12,7% ja 17,2%. Kõikidele ülejäänud asjassepuutuvatele ettevõtjatele kehtestati määraks 26,3%.
- 13 Komisjoni ettepanekul võttis nõukogu 28. jaanuaril 2002 vastu määruse (EÜ) nr 215/2002, millega Hiina Rahvavabariigist pärit ferromolübdeeni impordi suhtes

kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased tollimaksud (EÜT L 35, lk 1; ELT eriväljaanne 11/40, lk 360, edaspidi „vaidlustatud määrus“). Vaidlustatud määruse 11.–17. põhjenduses sätestatakse:

„(11) Tehti kindlaks, et varsti pärast ajutise määruse avaldamist korraldas Hiina metalli-, mineraali- ja kemikaaliimportijate ja -eksportijate kaubanduskoda (Min-metals) koosoleku, kus moodustati Hiina ferromolübdeenitootjate rühm [...] Asjaomastele tootjatele anti konkreetseid ekspordieraldisi, mille kindlaksmääramisel tundub olevat arvesse võetud ajutiste dumpinguvastaste tollimaksude taset [...] Äriühingule, kelle suhtes kohaldati turumajanduslikku kohtlemist ja kellel oli madalaim tollimaks [nimelt hageja] (3,6%), jaotati ekspordikvoot, mis ületas tema tootmisvõimsuse [...] Lisaks kuulus rühma väljakuulutatud eesmärkide hulka dumpinguvastastest tollimaksudest kõrvalehoidmine.

(12) Kõi[gile] asjaomas[tele] isiku[tele] [...] anti võimalus vastata nimetatud järeldustele. Seejärel saadi vastused kõigilt isikutelt, välja arvatud kaubanduskoda [...]

(13) [...] kõnealune kord on selgelt vastuolus ekspordihindade ja -koguste vaba kindlaksmääramise kriteeriumiga, mida tuleb järgida turumajandusliku kohtlemise [...] saamiseks või säilitamiseks [Euroopa Kohtus täpsustatud tõlge]. Pealegi viitavad sellised ekspordipiirangud, mis võeti vastu kaubanduskoja egiidi all ja mitme riigiettevõtte nõusolekul, selgelt riigi märkimisväärsele mõjule ja tõsisele tollimaksudest kõrvalehoidmise ohule. Lisaks on selline leping selge ja tahtlik püüe teostada ühe äriühingu ekspordi teise äriühingu kaudu madalama dumpinguvastase tollimaksuga [Euroopa Kohtus täpsustatud tõlge], vältimaks kõnealuseid tollimakse [...]

(15) Seoses [hageja] suhtes kohaldatava turumajandusliku kohtlemisega meenutatakse, et nimetatud äriühing teatas oma küsimustikuvastustes, et tema tegi muu

hulgas hindu, toodangut ja müüki käsitlevad otsused, reageerides turul valitsevale pakkumisele ja nõudmisele, ilma et riik oleks märkimisväärselt sekkunud. Rõhutatakse ka asjaolu, et turumajandusliku kohtlemise võimaldamine peab algmääruse artikli 2 lõike 7 kohaldatavate sätete kohaselt põhinema selgetel tõenditel, et kõnesolev tootja tegutseb turumajanduse tingimustes. Käesoleval juhul tundub, et [hageja] juhindub oma tegevuses ja ärialastes otsustes mitte ainult neist äriühingutest, kes ei vastanud turumajandusliku kohtlemise kriteeriumidele, vaid ka riigiettevõtetest, kes menetluses koostööd ei teinud [...] See on selgelt vastuolus tema varasemate teadetega ja turumajandusliku kohtlemise võimaldamise ühe põhikriteeriumiga, mille kohaselt tuleb otsused muu hulgas hindade, toodangu ja müügi kohta teha vastusena turul toimuvale.

(16) Hinnates seda, kas äriühingule võimaldada turumajanduslikku kohtlemist või ei, teeb komisjon järeldused peamiselt uurimisperioodi olukorra alusel. Kui kõnealusel perioodil on järgitud algmääruse artikli 2 lõikes 7 sätestatud kriteeriume, võib komisjon põhjendatult eeldada, et äriühing tegutseb tulevikus riigist piisavalt sõltumatuna ja kooskõlas turumajanduse nõuetega. Kuid käesoleval juhul muutis äriühing, kes uurimisperioodi jooksul oli tegutsenud kooskõlas turumajanduse nõuetega, oma käitumist pärast seda, kui ta oli saanud individuaalse dumpingumarginaali. Sellest tulenevalt on nüüd selge, et kõnealune äriühing ei tegutse enam kooskõlas algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kohaste turumajandusnõuetega, vaid et tema tegevusse sekkutakse väljastpoolt ning tema suhtes kohaldatakse hindu ja koguseid käsitlevaid ekspordipiiranguid. Samuti on selge, et nimetatud äriühing ei tegutse ilma riigi märkimisväärse sekkumiseta. Kuigi uurimisperioodile järgnevat perioodi käsitlevat teavet tavaliselt arvesse ei võeta, on sellistel erandlikel asjaoludel asjakohane arvestada uusi arengutendentse, mis võivad muuta eelmised järeldused ilmselgelt ebausaldusväärseks.

(17) Seetõttu jõutakse sellist uut teavet silmas pidades järeldusele, et kõnealuse äriühingu turumajanduslikku kohtlemist käsitlev järeldus enam ei kehti. Peale selle

ei ole enam asjakohane kohaldada tema suhtes individuaalset tollimaksu. Seepärast tunnistatakse hageja suhtes varem kohaldatud turumajanduslik kohtlemine kehtetuks ja edaspidi kohaldatakse tema suhtes Hiina üleriigilist marginaali.”

14 Vaidlustatud määruse artiklid 1 ja 2 sätestavad:

„Artikkel 1

1. Hiina Rahvavabariigist pärit [...] ferromolübdeeni impordi suhtes kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks.

2. Lõikes 1 kirjeldatud toote vaba netohinna suhtes ühenduse piiril enne tollimaksu tasumist kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määr on 22,5%.

[...]

Artikkel 2

Komisjoni ajutise määrusega kehtestatud ajutise dumpinguvastase tollimaksuna tagatiseks antud summad nõutakse lõplikult sisse vastavalt artiklis 1 sätestatud tollimaksumääradele või ajutise tollimaksu määradele, olenevalt sellest, kumb neist on madalam. Tagatiseks antud summad, mis ületavad lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määra, vabastatakse.”

Menetlus

- 15 Hageja hagiavaldus saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 26. aprillil 2002.
- 16 Nõukogu esitas 4. juulil 2002 kostja vastuse.
- 17 Komisjon esitas 6. augustil 2002 taotluse astuda menetlusse nõukogu toetuseks.
- 18 Hageja esitas 3. septembril 2002 oma repliigi.
- 19 Esimese Astme Kohtu teise, laiendatud koja esimees andis 7. oktoobri 2002. aasta määrusega komisjonile menetlusse astumiseks loa. Viimane loobus siiski menetlusse astuja seisukohtade esitamisest.
- 20 Nõukogu esitas 23. oktoobril 2002 vasturepliigi.
- 21 Nõukogu esitas Esimese Astme Kohtu taotlusel 27. novembri ja 19. detsembri 2003. aasta kirjadega kostja vastuse lisad. Seejärel määras Esimese Astme Kohtu teise koja esimees tähtaja, mille jooksul on hagejal võimalik repliiki täiendada, kuna lisad sisaldasid uusi asjaolusid. Hageja siiski märkusi ei esitanud.

- 22 Poolte kohtukõned ja nende vastused Esimese Astme Kohtu suulistele ja kirjalikele küsimustele kuulati ära 16. novembri 2004. aasta kohtuistungil.

Poolte nõuded

- 23 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

- tühistada vaidlustatud määruse artikkel 1 osas, milles see kehtestab tema toodetud ferromolübdeeni impordile dumpinguvastased tollimaksud;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

- 24 Nõukogu, keda toetab komisjon, palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 25 Hageja tugineb hakis kahele väitele. Esimene jaguneb kaheks osaks, mis põhinevad

vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c ja algmääruse artikli 6 lõike 1 rikkumisel. Teine väide põhineb sellel, et nõukogu on ületanud oma pädevust.

Poolte argumendid

- 26 Esimesena märgib hageja seda, et ta vaidlustab fakte, mis olid vaidlustatud määruses välja toodud turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse kohta. Asjaolu, et ta ei esitanud selle kohta eraldi väidet, ei tuleks tõlgendada kui temapoolset asjaoludega nõustumist.
- 27 Nõukogu, keda toetab komisjon, väidab, et vaidlustatud määruses osutatud fakte tuleb pidada täpseteks, kuna hageja ei seo nende faktide vaidlustamist ühegi õigusliku tagajärgega.

Esimene väide

— Väite esimene osa, mis põhineb algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c rikkumisel

- 28 Hageja väidab, et kuna nõukogu võttis temalt ära turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse, mis oli talle uurimise käigus antud, on nõukogu rikkunud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c, kuna selle sätte viimane lause näeb

eranditeta ette, et otsus turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse kohta kehtib kogu uurimise ajal.

29 Hageja kinnitab, et algmääruse artikli 11 lõige 3 annab ilmselgelt piisavad võimalused varasemate meetmete ülevaatamiseks igal hetkel ja nende institutsioonide initsiatiivil, kes peavad tagama algmääruse menetlusnormidest kinnipidamise.

30 Nõukogu, keda toetab komisjon, vaidlustab nimetatud osa põhjendatuse.

— Teine osa, mis põhineb algmääruse artikli 6 lõike 1 rikkumisel

31 Hageja väidab, et kuna nõukogu, selleks, et võtta hagejalt turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtte staatus ja kehtestada tema toodetud ferromolübdeeni impordile tunduvalt kõrgemad dumpinguvastased tollimaksud, tugines uurimisperiodile järgneval perioodil esinenud asjaoludele, on ta rikkunud algmääruse artikli 6 lõiget 1.

32 Esimese Astme Kohtu 11. juuli 1996. aasta otsusest kohtuasjas T-161/94: Sinochem Heilongjiang vs. nõukogu (EKL 1996, lk II-695) ja 20. juuni 2001. aasta otsusest kohtuasjas T-188/99: Euroalliaages vs. komisjon (EKL 2001, lk II-1757) nähtub, et ainsad erandid, mis võimaldavad algmääruse artikli 6 lõikes 1 esinevat sõna

„tavaliselt”, puudutavad üksnes juhtumit, mille puhul võetakse dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamisest või jätkuvast rakendamisest loobumiseks arvesse uurimisperiodile järgneval perioodil esinenud asjaolusid.

- 33 Hageja lisab, et nende otsuste kohaselt pöörab Esimese Astme Kohus kõige rohkem tähelepanu sellele, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamiseks ja jätkuvaks rakendamiseks nõutavad asjaolud oleksid uurimise käigus tuvastatud, mis antud juhul nii ei olnud.
- 34 Nõukogu, keda toetab komisjon, vaidlustab selle osa põhjendatuse.

Teine väide, mis põhineb nõukogu pädevuse väidetaval ületamisel

- 35 Hageja väidab, et kuna nõukogu võttis temalt turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse, mis oli talle antud uurimise käigus, on nõukogu ületanud oma pädevust, kuna algmäärus ei näe ette uurimise ajal sellise staatuse äravõtmise korda ja kuna algmääruse artikli 2 lõike 7 punkt c, vastupidi, sõnaselgelt sellist äravõtmist keelab.
- 36 Nõukogu, keda toetab komisjon, vaidlustab käesoleva väite põhjendatuse.

Esimese Astme Kohtu hinnang

Esialgssed märkused

- 37 Tuleb sedastada, et esimese väite esimene osa põhineb argumendil, et kuna nõukogu võttis hagejalt ära talle antud staatuse, on nõukogu rikkunud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c, ning teine väide argumendil, et nõukogu on ületanud oma pädevust.
- 38 Seega, kui teha järeldus, et nõukogu on rikkunud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c seetõttu, et võttis hagejalt ära talle antud staatuse, siis tuleks samuti järeldada, et ta on seeläbi ületanud oma pädevust. Vastupidisel juhul, st kui jõutakse järeldusele, et nõukogu ei ole seda sätet rikkunud, tuleks järeldada ka seda, et nõukogu ei ole oma pädevust ületanud.
- 39 Järelikult, kuna teine väide ei lisa midagi esimese väite esimesele osale, nagu märkis ka nõukogu, tuleb neid uurida koos.

Esimese väite esimese osa ja teise väite raames esitatud argumendid, mis põhinevad vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c rikkumisel ja pädevuse ületamisel

- 40 Esiteks tuleb märkida, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktist c tuleneb, et normaalväärtuse kindlaksmääramise meetod on erinev tulenevalt sellest, kas huvitatud tootjad suudavad tõendada, et nad vastavad nimetatud määruse artikli 2

lõike 7 punktis c esitatud kriteeriumidele ja järelikult, kas turumajanduse tingimused neile kohalduvad. Kui leitakse, et ettevõtja tegutseb turumajanduse tingimustes, määratakse tema toodete normaalväärtus kindlaks vastavalt turumajanduslikes riikides kohaldatavatele eeskirjadele, mis on sätestatud algmääruse artikli 2 lõigetes 1–6. Seevastu, kui ei ole tuvastatud, et ettevõtja tegutseb turumajanduse tingimustes, määratakse normaalväärtus kindlaks vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punktile a.

41 Selle kohta tuleb märkida, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis b sätestatud toote normaalväärtuse määramise viis on erand artikli 2 lõike 7 punktis a samal eesmärgil kehtestatud erimeetodist, mida põhimõtteliselt kohaldatakse mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi korral (Esimese Astme Kohtu 28. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-35/01: Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu, EKL 2004, lk II-3663, punkt 50).

42 Algmääruse artikli 2 lõike 7 algset redaktsiooni muudeti määrusega nr 905/98 ning seejärel määrusega nr 2238/2000, kuna nõukogu leidis, et teatud riikides, sealhulgas Hiinas asetleidnud reformid on nende riikide majandust põhjalikult muutnud ja viinud turumajanduse tingimustes tegutsevate äriühingute tekkimiseni. Määruse nr 905/98 preambuli viies põhjendus rõhutab vajadust vaadata läbi nende riikide suhtes kohaldatud dumpinguvastane tegevus, täpsustades, et toote normaalväärtuse võib määrata kooskõlas turumajanduslikes riikides kohaldatavate eeskirjadega juhul, kui on võimalik näidata, et ühe või mitme uuritava tootja osas toimub vaatlusaluse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes. Sama määruse kuuenda põhjenduse kohaselt „[viiakse] turumajanduse tingimuste valitsemist käsitlev kontroll [...] läbi ühe või mitme uuritava tootja põhjendatud nõuete alusel, kes

soovivad kasutada võimalust määrata [vaatlusaluse toote] normaalväärtus kindlaks turumajanduslike riikide suhtes kohaldatavate eeskirjade põhjal” (eespool viidatud kohtuotsus Shanghai Teraoka Electronic vs. nōukogu, punkt 51).

- 43 Nagu märgib nōukogu, määrab tema meetodi, mille alusel normaalväärtus kindlaks määratakse ning seetõttu mõjutab vastus küsimusele, kas kõnealune tootja tegutseb turumajanduse tingimustes, dumpingumarginaali arvutamist ja järelikult ka nōukogu kehtestatavate lõplike dumpinguvastaste tollimaksude suurust. Lisaks on turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse andmisest ka uurimise läbiviimise viis, kuna algmääruse artikli 2 lõigete 1–6 kohaldamisel määrab komisjon normaalväärtuse kindlaks talle kõnealuse eksportija poolt avaldatud andmete põhjal ja selleks võib ta kontrollida info täpsust. Seevastu ei ole see nii juhul, kui normaalväärtus määratakse kindlaks algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a põhjal.
- 44 Algmääruse artikli 2 lõike 7 punkt c viimane lõik näeb seetõttu ette, et küsimus, kas kõnealune tootja tegutseb turumajanduse tingimustes, tuleb lahendada kolme kuu jooksul alates uurimise algatamisest ja et otsus kehtib kogu uurimise ajal. Nimetatud sätte eesmärk on eelkõige tagada, et seda küsimust ei otsustataks selle põhjal, milline on tema mõju dumpingumarginaali arvutamisele. Niisiis on algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c viimase lausega vastuolus see, et institutsioonid hindavad ümber informatsiooni, mis neil oli turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse esialgse kindlaksmääramise ajal.
- 45 Arvestades eeltoodut ei saa algmääruse artikli 2 lõike 7 punkt c mõista selliselt, et normaalväärtus määratakse kindlaks vastavalt turumajanduslikes riikides kohaldatavatele eeskirjadele, kui uurimise ajal peaks asjaomase poole kohta selguma, et

pärast ajutiste meetmete kehtestamist ei tegutsenud ta turumajanduse tingimustes algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c mõttes.

46 Algmääruse artikli 2 lõike 7 punkt a näeb tõepoolest normaalväärtuse kindlaksmääramiseks ette erimeetodi mitteturumajanduslikest riikidest pärit impordi korral, täpsemalt seetõttu, et andmeid, mille põhjal normaalväärtuse kindlaksmääramine toimub, nagu on sätestatud selle artikli lõigetes 1–6, ei saa käsitleda normaalväärtuse arvutamiseks usaldusväärse teabena. Seega, kui algmääruse artikli 2 lõike 7 punkt b näeb ette teatud riikide osas erandi lõike 7 punktis a osutatud normaalväärtuse kindlaksmääramise meetodist, tuleb seda erandit tõlgendada kitsalt (eespool viidatud kohtuotsus *Shanghai Teraoka Electronic vs. nõukogu*, punkt 50) ja järelikult ei saa seda kohaldada juhul, kui pärast tegeliku olukorra muutumist või uute asjaolude ilmumist, mida komisjon ei võinud kolme kuu jooksul dumpinguvastase menetluse algatamisest ettevõtja turumajandusliku staatuse kindlaksmääramisel teada, selgub, et kõnealune tootja ei vasta turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja kriteeriumidele.

47 Arvestades eeltoodut, tuleb algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c viimast lauset tõlgendada nii, et see keelab institutsioonidel ümber hinnata turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse esialgse kindlaksmääramise ajal nende käes olevaid andmeid. Samas ei ole selle sättega vastuolus see, et turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatust edaspidi ei anta, kui sellise tegeliku olukorra muutumine, mille põhjal see staatus anti, ei võimalda enam kõnealust ettevõtjat käsitleda turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtjana.

48 Antud juhul tuleb märkida, et vaidlustatud määruses on sätestatud, et hageja osales mõni aeg pärast ajutiste dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist Hiina metalli-

ja mineraali kaubanduskoja egiidi all organiseeritud Hiina ferromolibdeenitootjate rühmas, mille raames anti asjaomastele tootjatele individuaalseid ekspordieraldisi, mille kindlaksmääramisel tundub olevat arvesse võetud ajutiste dumpinguvastaste tollimaksude taset.

49 Nõukogu märgib vaidlustatud määruse 15. põhjenduses, et kuigi hageja tunnistas, et „tema tegi muu hulgas hindu, toodangut ja müüki käsitlevad otsused, reageerides turul valitsevale pakkumisele [...], ilma et riik oleks märkimisväärselt sekkunud”, „juhindu[s] ta oma tegevuses ja ärialastes otsustes mitte ainult neist äriühingutest, kes ei vastanud turumajandusliku kohtlemise kriteeriumidele, vaid ka riigiettevõtetest, kes menetluses koostööd ei teinud” ja „[ta tundus] olevat valmis eksportima tooteid, mille tootmiseks rühmas kokku lepitud miinimumhinnaga [puudus] tal võimsus.” Nõukogu lisas, et „[s]elline tegevus[oli] selgelt vastuolus [hageja] varasemate teadetega ja turumajandusliku kohtlemise võimaldamise ühe põhikriteeriumiga, mille kohaselt tuleb otsused muu hulgas hindade, toodangu ja müügi kohta teha vastusena turul toimuvale.”

50 Nõukogu lisas vaidlustatud määruse 16. põhjenduses:

„[K]äesoleval juhul muutis [hageja], kes uurimisperioodi jooksul tegutsenud kooskõlas [almääruse artikli 2 lõikes 7 esitatud] turumajanduse nõuetega, oma käitumist pärast seda, kui talle oli määratud individuaalne dumpingumarginaal. Sellest tulenevalt on nüüd selge, et kõnealune äriühing ei tegutse enam kooskõlas algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kohaste turumajandusnõuetega, vaid et tema tegevusse sekkutakse väljastpoolt ning tema suhtes kohaldatakse hindu ja koguseid käsitlevaid ekspordipiiranguid. Samuti on selge, et nimetatud äriühing ei tegutse ilma riigi märkimisväärse sekkumiseta.”

- 51 Seega tuleneb vaidlustatud määrusest, et asjaolud, millest komisjon hagejale turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse andmisel lähtus, muutusid pärast ajutiste dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist seoses hageja osalemisega Hiina ferromolübdeenitootjate rühmas.
- 52 Kuigi hageja vaidlustab nende asjaolude tegelikkusele vastavuse, mis on välja toodud vaidlustatud määruse 11.–17. põhjenduses, millel põhineb turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse äravõtmine, tuleb siiski sedastada, et ta ei esita ühtki tõendit, mis seaks kahtluse alla nende asjaolude sisulise õigsuse. Järelikult tuleb see argument jätta tähelepanuta ning tugineda vaidlustatud määrukses tuvastatud asjaoludele.
- 53 Peale selle tuleb märkida, et turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse äravõtmine tekitab tuleviku osas üksnes selliseid tagajärgi, mis tulenevad vastavate asjaolude tuvastatud muutumisest. Kuna nimetatud staatuse äravõtmine avaldab mõju üksnes *ex nunc*, ei kujuta see endast mingil viisil hagejale antud õiguste piiramist (vt selle kohta 24. juuni 1976. aasta otsus kohtuasjas 56/75: *Elz vs. komisjon*, EKL 1976, lk 1097, punkt 18, ja 30. novembri 1994. aasta otsus kohtuasjas T-498/93: *Dornonville de la Cour vs. komisjon*, EKL 1994 AT I-A-257 ja II-813, punkt 48).
- 54 Argumendi osas, mis põhineb sellel, et turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatus oleks tulnud ära võtta algmääruse artikli 11 lõikes 3 osutatud menetluse raames, tuleb välja tuua, nagu nõukogu märkis, et see säte puudutab dumpinguvastase menetluse lõppemisel kehtestatud lõplike meetmete läbivaatamist. Läbivaatamise menetluse eesmärk on kohandada tollimakse, mis kehtestati nende maksude aluseks olnud asjaolude muutumisel (29. juuni 2000. aasta otsus kohtuasjas T-7/99: *Medici Grimm vs. nõukogu*, EKL 2000, lk II-2671, punkt 82) ning milles kasutatakse tavaliselt uurimisperioodi, mis on hilisem läbivaadatavate

lõplike meetmete kehtestamisest. Seevastu ei ole läbivaatamise menetluse eesmärk läbi vaadata asjaolusid, mille põhjal tollimaksud määrati, kui need asjaolud ei ole muutunud, kuna selline läbivaatamine hõlmab tegelikkuses esialgse menetluse uuendamist (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus *Medici Grimm vs. nõukogu*, punkt 85).

55 Antud juhul on selge, et komisjon oli teadlik Hiina ferromolübdeenitootjate rühma loomisega seotud uutest asjaoludest enne dumpinguvastase menetluse lõppemist, mis viis lõplike tollimaksude kehtestamiseni. Komisjon ja nõukogu olid seega õigustatud, isegi kohustatud, tegema esialgse uurimise staadiumist alates ja edaspidi järeldusi uuest tegelikust olukorrast, kuna algmääruse artikli 11 lõikes 3 osutatud läbivaatamise menetlus ei olnud antud juhul kohaldatav. Lisaks tuleb märkida, et hageja argumendiga nõustumine viiks selleni, et nõukogu peaks kehtestama lõplikud dumpinguvastased tollimaksud, mis on kindlaks määratud normaalväärtuse põhjal, mis on arvatud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a rikkudes. Sellist tagajärge ei tohiks tekkida.

56 Kuna hageja üritab väita, et tema kaitseõigust on rikutud, tuleb märkida, et igal juhul nähtub vaidlustatud määruse 12. põhjendusest ja nõukogu poolt kostja vastusele lisatud dokumentidest, et hagejale anti võimalus avaldada oma arvamust tagajärgede kohta, mida komisjon kavatses rakendada talle teada olevate uute asjaolude põhjal. Seega ei saa hageja tugineda selliste kaitseõiguste rikkumisele, mis on heaks kiidetud ühenduse õiguse üldpõhimõtetega ja rakendatud algmääruse artikliga 20 (vt selle kohta 7. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas C-69/89: *Nakajima vs. nõukogu*, EKL 1991, lk I-2069, punkt 108, 18. septembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-155/94: *Climax Paper vs. nõukogu*, EKL 1996, lk II-873, punkt 116, ja eespool viidatud kohtuotsus *Shanghai Teraoka*, punktid 288–290).

57 Seega tuleb järeldada, et võttes esialgse uurimise staadiumis hagejalt ära talle antud turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse, ei ole nõukogu algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c rikkunud, ning järelikult ei ole nõukogu ületanud talle algmäärusega antud pädevust.

Esimese väite teine osa, mis põhineb algmääruse artikli 6 lõike 1 rikkumisel

58 Hageja väidab, et kuna nõukogu põhines temalt turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse äravõtmisel ja talle tema toodetud ferromolübdeeni impordile märkimisväärselt kõrgete dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamisel uurimisperioodile järgneval perioodil esinenud asjaoludel, on nõukogu rikkunud algmääruse artikli 6 lõike 1 viimast lauset.

59 Esimese Astme Kohtul on juba selle kohta tulnud märkida, et uurimisperioodi määramine ja pärast seda esinenud asjaolude arvestamise keelamise eesmärk on tagada, et uurimistulemused oleksid asjakohased ja usaldusväärsed (eespool viidatud kohtuotsus Euroalliages *vs.* komisjon, punkt 74). Tegelikult on algmääruse artiklis 6 ettenähtud uurimisperiood mõeldud eelkõige selleks, et tagada, et asjaolusid, mille põhjal määratakse kindlaks dumping ja sellega tekitatav kahju, ei mõjutaks huvitatud tootjate dumpinguvastase menetluse algatamisele järgnev käitumine ja seega, et menetluse lõpus kehtestatav lõplik tollimaks oleks tegelikult kohane heastamaks dumpingust tekkivat kahju.

60 Samuti tuleb märkida, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine ei kujuta endast sanktsiooni varasema käitumise eest, vaid kaitsemeedet dumpingust tuleneva

ebaõiglase konkurentsi vastu. Seega on vaja, et uurimismenetlus viiakse läbi nii värske info põhjal kui võimalik, määramaks dumpinguvastased tollimaksud, mis oleksid kohased kaitsmaks ühenduse vastavat tööstusharu dumpingu eest (3. oktoobri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-458/98 P: *Industrie des poudres sphériques vs. nõukogu*, EKL 2000, lk I-8147, punktid 91 ja 92).

- 61 Sellest tuleneb, et kuna algmääruse artikli 6 lõige 1 kasutab sõna „tavaliselt”, võimaldab see teha erandeid uurimisperiodile järgnevat perioodi puudutava teabega arvestamise keelust. Asjaolude osas, mis oleksid soodsad uurimise all olevatele ettevõtjatele, leiti, et ühenduse institutsioone ei saa kohustada arvestama uurimisjärgset perioodi puudutavaid asjaolusid, välja arvatud juhul, kui ilmnevad uued asjaolud, mis muudavad kavatsetava dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise ilmselgelt kohatuks (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsused *Sinochem Heilongjiang vs. nõukogu*, punkt 88, ja *Euroalliages vs. komisjon*, punkt 75). Kui uurimisperiodile järgnenud perioodi puudutav teave õigustab dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist või suurendamist tänu asjaolule, et see kajastab asjaomaste ettevõtjate tegelikku käitumist, tuleb eeltoodu põhjal järeldada, et institutsioonidel on õigus, isegi kohustus seda arvesse võtta.
- 62 Antud juhul, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktides 48–51, tuleneb vaidlustatud määrusest, et kuna hageja osales Hiina ferromolübdeenitootjate rühmas pärast ajutiste tollimaksude kehtestamist, ei vasta ta enam tingimustele, millistel võiks teda käsitleda turumajanduse tingimustes tegutseva staatusega ettevõtjana. Neid asjaolusid, mis leidsid aset uurimisperiodile järgneval perioodil, pidi komisjon ja nõukogu tingimata arvesse võtma, kuna selle tegemata jätmine oleks viinud ilmselgelt kohatute lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamiseni, kuna need oleks kindlaks määratud normaalväärtuse põhjal, mis on arvutatud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a rikkudes.

- 63 Sellest järeldub, et nõukogu rakendas algmääruse artikli 6 lõiget 1 nõuetekohaselt, võttes arvesse hageja osalemist Hiina molübdeenitootjate rühmas uurimisperiodile järgnenud perioodil ja võttes talt seetõttu ära turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse, ennetamaks ilmselgelt kohatute lõplike meetmete kehtestamist.
- 64 Seoses argumendiga, mis esitati algmääruse artikli 6 lõike 1 rikkumist puudutava väite kontekstis, ning mille kohaselt ei toimunud vahepealse läbivaatamise raames teist uurimist vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3, siis tuleb välja tuua, nagu on märgitud punktides 55 ja 56, et esiteks võis enne lõplike meetmete kehtestamist arvesse võtta Hiina ferromolübdeenitootjate rühma loomisega seotud uusi asjaolusid, kuna vahepealne läbivaatamine ei kujuta selles osas endast kohast raamistikku ja teiseks, et menetlusgarantiidest peeti kinni, kuna hagejale anti võimalus avaldada uute asjaolude kohta oma arvamust. Nagu nähtub ka kostja vastusele lisatud dokumentidest, kontrollis komisjon talle avaldatud infot, mida tõendab 5. veebruari 2002. aasta komisjoni Hiina delegatsiooni faks. Peale selle tuleb uuesti märkida, et kuigi hageja vaidlustab Esimese Astme Kohtus vaidlustatud määruses toodud asjaolude täpsuse, ei esita ta samas ühtki tõendit, mis seaks kahtluse alla nende sisulise õigsuse.
- 65 Sellest tuleneb, et esimese väite teine osa tuleb tagasi lükata.
- 66 Kuna kohus ei nõustunud ühegi hageja väite või argumendiga, tuleb hagi jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- 67 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kodukorra artikli 87 lõike 4 alusel kannavad menetluse astuvad institutsioonid oma kohtukulud ise.
- 68 Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks ja nõukogu on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb nõukogu kohtukulud välja mõista hagejalt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista nõukogu kohtukulud välja hagejalt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

3. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. novembril 2006 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

E. Coulon

J. Pirrung